

11676

207

№ 35

30. XI. 1904 г.

София

p_K59A_006006

Сладко ми пише,

Твоето затворено писмо ми даде толкова кураж, че снощи, при първото игране на "На дне" аз изиграх Сатина с такава енергия и вяра в себе си, че след свършека на представлението мнозина от актрисите и актьорите не се стесниха да ме поздравят лично и да ми стиснат ръката. Но при се това аз пак и пак не съм благодарен от изпълнението. Между другите недостатъци имаше един съществен: липсата на достатъчно веселост и безгрижност. Обаче общата разработка на ролята с сичките психологически вариации, които се мъчех да представя пред зрителите, са били до толкова очебиещи, та мнозина са дошли до заключение, че Кирчев не се шегува, и че в игрането му се забелязва голяма работа и интелигентност. Но при се това, няма ли да ти бъде чудно, ако ти кажа, сладко пиленце, че следущия път аз пак ще играя, макар че Бъчваров и Стойчев трябва да играят, защото са дубльори, аз пък имам нова роля, тя е... коя е? Как мислиш? Актьора... Да, Актьора. Ето как стои работата. След второто действие, между антракта, иде на сцената негово сиятелство Интенданта, вика Тудича на страна и си говорят нещо много оживено. След туй чувам, че слугата ме зове, викал ме Миларов. Отивам при него и знаеш ли какво ми заговори? Казва, че Щърбанов в ролята на Актьора бил просто нетърпим, невъзможен. И не искам ли аз следущия път да играя Актьора. Аз казвам, че ако Тудич отговаря за сполучливото изиграване ролята на Актьора от мен, и ако смята, че в 4 дена ще мога да приготвя ролята, аз нямам нищо против. Те назначиха 4 репетиции, и аз, значи с 4 репетиции в четвъртък /2 декемврий/ ще играя Актьора. Аз и ~~е~~ по-рано мечтаех за тази роля, та се

надявам да я изиграя по-сполучливо от Сатин, но като имам на разположение само 4 дена, аз малко нещо се страхувам, да не би да се проваля. Но... не! Не бива, мило ми гълъбче: "я не ударя лицом в грязь!" С чест ще изляза от мъчнотията на тази роля. Вчера и днес само това ми е работата: изучавам я, мисля и комбинирам работи и аксесуари, от които Щърбанов нямаше хабер и не ги изпълняваше. И тъй/... Нека ми бъде на добър ~~ихт~~ час! В това време, когато ще четеш това ми писмо, аз ще ти пиша вече затвореното си писмо след изиграването на Актьора, за да чуеш моето мнение за играта ми.

Чакам с нетърпение да ми изпратиш Д а ч н и к и! - Горко-го. /Следи и внимавай добре: щом се напечати изпращай!/ Евстатиев ми пише, че е готов да я издаде. Аз разбира се, ще му искам много по-голям хонорар от първия.

Сега имам да ти съобщя една много приятна и интересна новина: моментално, щом получиш това ми писмо, да идеш в канцеларията на театъра и да искаш да ти издадат едно удостоверение, че си на художествените курсове, че искаш това удостоверение да го представиш в министерството на просвещението. В канцеларията знаят, как да го напишат, щом им кажеш, че ще молиш министерството да ти отпусна пособие. Но това нещо да го направиш този час. Светкавично. Ще напишеш едно прошение до министъра на народ. просв. така:

До Господина Министра на народното просвещение в София.
Молба от Елена А. Кирчева, студентка по драматическото изкуство в Художествения театър в Москва. Господине Министре, като човек, който обичам горещо драматическото изкуство и чувствам призвание към него, аз пожелах да получа едно по-специално театрално образование. Пред перспективата, че нашата, българската сцена

се нуждае от добре подготвени и неуморни труженици по сценичното изкуство, аз, поласкана от малката надежда, че мога да принеса скромния си дар пред олтаря на чистото изкуство, реших да напусна отечеството си и да дойда тука, в Московския художествен театър, да получа онази необходима подготовка, която е нужна за всяка млада и любяща театралното дело, артистка. Но изучаването на каквото да е изкуство винаги е съпроводено с огромни разноси. Обстоятелствата, при които аз тука черпя знания по театралното дело, са дотолкова усложнени, та ме затрудняват и не дават пълна възможност на моите ктремление - да постигна напълно целта си. Аз най-покорно Ви моля, господине министре да благоволите и разрешите да ми се отпусне едновременно пособие, което ще ми даде възможност за бъда по-редовна в занятията си и да отстраня всевъзможните обстоятелства, които могат да спрат редовното ми посещение драматическите курсове и посещенията ли по добрите театри, дето да гледам образцови пиеси и изпълнения.

Прилагам при настоящата си молба и едно удостоверение от канцеларията на Художествения театър, като се лаская от надеждата, че тя ще бъде удовлетворена. С отлично почитание: Елена А. Кирчева.

И тъй, сладичка, ти сега разбираш каква е работата, нали? Аз ходих оня ден у г-жа Малинова, разправих и сичко каквото трябваше и тя, разбира се, обеща сичко, много, много.

А пък сега, преди един час дойде у дома г-жа Иванова и ми съобщава от името на г-жа Малинова, че по скоро да ти пиша да изпратиш едно удостоверение и едно прошение, което удостов. и прошение ще дам на г-жа Малинова, а пък тя ще направи вече, каквото си знае. Тя каза на Ивановица, че имало още малко пари

от тазгодишния фонд на Министер.на просвещ. та от него да из-
действува засега поне 100 лева. А пък след Нова година щяла да
направи сичко възможно за да съгласи Министъра Шишманов да ти от-
пусне една постоянна субсидийка секи месец. Т.е. един вид като
стипендия, па макар и от 50 - 100 лева. Разбираш я? Работата по
този начин може да се нареди богато. Ти само побързай да ми из-
пратиш удостоверение и прошение, аз ще го предам на Малиновица,
а пък тя си знае вече работата.

Съдържанието на прошениято ако не ти харесва, ти напиши
такова, каквото си знаеш. Аз го написах не редовно, защото ще
заеме много място в писмото. Но ти нали знаеш как се пишат про-
шения: тъй и ще го напишеш и заедно с удостоверението ще ми го
пратиш. Но бързо, бързо!!

Да ти се похваля с още една новина. Една редакция на ед-
но списание във Виена телеграфирали на Туцича да им напише по
немски нещо за българския театър и за писателите. Понеже той не
може да направи това, защото не познава театралното дело у нас
и нашите писатели, възложи на мен аз да направя това. За тази
труд щели да платят от Виена по 7 стотинки на печатан ред. Хоно-
рара ще зема аз. Туцич ще преведе на немски моята статия, но
незная дали ще земе и той част от хонорара. Но той е много га-
лантен и джентлимен, та не вярвам да се реши да иска хонорар.

Статията ще бъде приблизително една печатна кола, т.е.
16 страници. Сяка страница ако съдържа по 60 реда, значи сичко
960 реда, по 7 стотинки прави 67 лева и 20 стотинки. Ако статия-
та бъде напечатана в международно списание, то хонорара ще бъде
приблизително толкова, но ако бъде напечатана пък във вестник,
както предполагам, то тогава още по-голямо къраво ще бъде, за-
щото колоните във вестниците са тесни, следователно редовете ще

излязат повече. Статията ще бъде по-обширна от онази, която ти пратих, защото първата и част ще бъде историческия развой на нашата литература, още от преди 500 години, от времето на Кирила и Методий, Паисий и постепенно до наше време. Аз намерих в Народната библиотека много материал за тази тема. А втората част ще бъде почти същата, каквато е цялата статия, която ти пратих с още някои допълнения и лични мои коментарии.

Приеми моята гореща целувка, моя дъх, който се носи по атмосферата и който е отпечатан на тази хартия.

Вечно твой Нася.

Какво става със статията "Болгарский театр", която ти пратих? Ще се напечата ли нейде. Удобриха ли я или не? Пиши ми! Колко ще ти платят за нея. Де ще се печати и това ми пиши

Целувки.

За "На дне" още няма никаква критика. Когато се напечатат ще ти изпратя да прочетеш. Целувам те сладка гълъбиче! Мило пиле! Маймунче и муленце! Остават още пет месеца докато се видим и... ах, нали разбираш?

Вечно твой Нася.

Гълъбче, нашата сладка рожбица е станала толкова мила, толкова приказлива /като майка си/, толкова е порасла и бърбори сичко, ама сичко, каквото чуе, та да я изядеш. След пет месеца, когато се завърнеш ти няма да се наплачеш от радост, като я видиш каква мома е станала. Ах! миличка! Кога ще се видим? Кога? Със страстна целувка - Нася.

Сладко пиле, земи, че напиши на свако Христо и кака Невенка една илюстрирана картичка. Сега те са в Пловдив - там ги преместили. Струва ми се свако е в девическата гимназия.

Адреса му е: Христо Вълев - учител в дев. гимназия - Пловдив.

Миличка, бе, защо ми пишеш почти във сяко писмо: "бързам, имам репетиция, ще закъснея, затова съкратявам писмото си. Извинявай, че е небрежно написано"... и т.н. Нима ти не можеш да намериш 1 час и половина свободен, за да ми напишеш по-дълго писмо?

Стискам те горещо, страстно в прегръдките си, мило ми момиче, сладко ми пиле! Измиля ми, измиля ми! Ах !

вечно твой Нася.